

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 022254 19 Uvp
Banjaluka, 03.02.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi N. V. iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 08.01.2018. godine tuženog Ministarstva ..., u predmetu utvrđivanja komunalne naknade, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 022254 18 U od 25.10.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 03.02.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja ... Grada B. broj ... od 15.06.2017. godine. Tim prvostepenim rješenjem tužiocu je utvrđena obaveza plaćanja komunalne naknade za poslovni prostor u B., u Ulici P. N. K. broj ..., u mjesečnom iznosu od 149,90 KM, a koje obaveze teku od 01.01.2017. do 31.12.2019. godine.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je ostavio na snazi rješenje prvostepenog organa od 15.06.2017. godine, jer je isto doneseno na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava, za što su od strane tuženog dati valjani razlozi koje je u cjelini podržao nižestepeni sud. Sud je podsjetio da je komunalna naknada, kao jedan od prihoda jedinice lokalne samouprave iz kojeg se obezbjeđuju sredstva za obavljanje komunalnih djelatnosti zajedničke komunalne potrošnje, ustanovljena odredbama člana 21. do 25. Zakona o komunalnim djelatnostima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 124/11 - u daljem tekstu: Zakon). Sud je citirao odredbu člana 22. Zakona koja u stavu 1. propisuje da skupština jedinice lokalne samouprave, u skladu sa ovim zakonom, propisuje obavezu plaćanja komunalne naknade za korišćenje objekata i uređaja zajedničke komunalne potrošnje, kao i stav 2. iste odredbe koji propisuje da se odlukom skupštine jedinice lokalne samouprave kojom se uvodi obaveza plaćanja komunalne naknade, određuju osnovi i mjerila kojima se utvrđuje visina naknade u zavisnosti od stepena opremljenosti naselja komunalnim objektima i uređajima zajedničke komunalne potrošnje i kvaliteta i standarda komunalnih proizvoda i usluga. Obrazloženo je da je S. G. B. donijela Odluku o komunalnoj naknadi („Službeni glasnik Grada Banjaluka“ broj 5/13), a čiju primjenu tužilac neosnovano dovodi u pitanje pozivajući se na odluku Ustavnog suda Republike Srpske broj U-58/15 od 26.10.2016. godine kojom je utvrđeno da član 2. pomenute odluke, u određenom dijelu, nije u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske i Zakonom, a što samo po sebi ne znači da je pomenuta Odluka o komunalnoj naknadi prestala da važi, niti da je tužilac prestao da bude obveznik plaćanja iste, kako on to pogrešno zaključuje. Takođe je sud podržao stav tuženog da su u konkretnom slučaju bili ispunjeni uslovi za donošenje rješenja u skraćenom postupku pozivom na odredbu člana 129. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku

(„Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18 - u daljem tekstu: ZOUP), jer se isto kada je u pitanju razrez obaveze donosi na osnovu službenih podataka sa kojim raspolaže organ i za koje nije potrebno saslušanje stranke. Konačno, sud je zaključio da nije na štetu tužioca okolnost što mu je visina komunalne naknade za period od 01.01.2017. godine utvrđena na osnovu Odluke o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi („Službeni glasnik Grada Banjaluka“ broj 39/16) koja je objavljena 28.12.2016. godine, a stupila na snagu 05.01.2017. godine, jer je ovom Odlukom iz 2016. godine kojom je član 2. iste usaglašen sa Zakonom, izmijenjen i član 7. Odluke o komunalnoj naknadi iz 2013. godine, na način da je smanjen broj bodova za poslovni prostor u zoni u kojoj se nalazi objekat tužioca sa 150 na 109 bodova, pa bi primjena Odluke o komunalnoj naknadi iz 2013. godine za period od 01.01.2017. do 05.01.2017. godine bila na štetu tužioca, jer bi morao platiti veći iznos, a zbog čega ovaj navod tužbe nije uvažen od strane suda.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povreda propisa o postupku koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu navodi da je nižestepeni sud podržao nezakonite odluke tuženog i prvostepenog organa kojim je tužiocu nametnuta obaveza plaćanja komunalne naknade za period od 01.01.2017. do 31.12.2019. godine, a da pri tom neosnovano nije prihvaćen navod tužbe da je donošenjem prvostepenog rješenja u skraćenom postupku, pozivom na odredbu člana 129. ZOUP, povrijeđeno načelo saslušanja stranke. Citira dio obrazloženja prvostepenog rješenja od 15.06.2017. godine u kome se navodi na temelju kojih isprava su utvrđene činjenice bitne za predmetnu upravnu stvar, pa se navodi da je to upotrebna dozvola, a što po stavu tužioca nije dovoljno bez navođenja organa koji je donio upotrebnu dozvolu, njenog broja, datuma i slično. Takođe smatra da sud neosnovano nije podržao navode tužbe vezane za primjenu Odluke o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi iz 2016. godine koja je stupila na snagu 05.01.2017. godine, a na osnovu koje je tužiocu utvrđena obaveza za period od 01.01.2017. godine. Zbog navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine ili „direktno“ preinači.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je isti razmotrio i da ostaje kod razloga iznesenih u obrazloženju osporenog akta, konačno predlažući da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 08.01.2018. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Osnovano sud podržava utvrđenje tuženog da je obaveza plaćanja komunalne naknade, u cilju obezbjeđenja sredstava za obavljanje komunalnih djelatnosti zajedničke komunalne potrošnje, propisana odredbama člana 21. do 25. Zakona, a da se visina iste utvrđuje u skladu sa parametrima i mjerilima propisanim Odlukom o komunalnoj naknadi koju shodno odredbi člana 22. Zakona donosi skupština jedinice lokalne samouprave, pri čemu se ista utvrđuje rješenjem koje se u pravilu donosi na osnovu službenih podataka sa kojim organ raspolaže, shodno odredbi člana 129. stav 2. ZOUP, jer za utvrđenje bitnih okolnosti u vezi sa lokacijom objekta, pravima na objektu, površinom, izdatim dozvolama, opremljenosti komunalnim

uređajima i slično, nije potrebno saslušanje stranke, pri čemu treba podsjetiti da tužilac žalbom u okviru upravnog postupka, te dalje tužbom u upravnom sporu nije pobijao niti jedno od relevantnih činjeničnih utvrđenja organa uprave.

Takođe se osnovano sud izjasnio i o tome zašto primjena Odluke o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi („Službeni glasnik Grada Banjaluka“ broj 39/16) koja je stupila na snagu 05.01.2017. godine, a temeljem koje je izvršen obračun visine mjesečnog iznosa počev od 01.01.2017. godine, nije na štetu tužioca, a sa kojim stavom se saglašava i ovaj sud. Da je nižestepeni sud zaključio suprotno i naložio obračun komunalne naknade za sporni period od 01.01.2017. do 05.01.2017. godine po Odluci o komunalnoj naknadi iz 2013. godine, to bio evidentno bilo na štetu tužioca, jer bi bio obavezan da plati veći mjesečni iznos, a što on u zahtjevu neosnovano gubi iz vida.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakornitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša